34.4.2

18a (ת"ר היו לפניו שתי חתיכות) → 19a (מגמרא אית ליה קמ"ל)

1. וְהַבִּיא אַיִל תָּמִים מִן הַצּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאָשֶׁם אֶל הַכֹּהֵן וְכָפֶּר עָלֶיו הַכֹּהֵן **עַל שְׁנְגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגֶג** וְהוּא לֹא יָדַע וְנְסְלַח לוֹ: *ייקרא ה, יח* 2. נֶבֶשׁ בִי **תִמְעֹל מֵעל** וְחָטְאָה בִּשְׁנָגָה מִקּדְשֵׁי ה' וְהַבִּיא אֶת אְשָׁמוֹ לָה' אַיל תָּמִים מִן הַצּאן בְּעָרְכָּךְ כֶּסֶף שְׁקֵלִים בְּשֶׁקֵל הָקְדְשׁ לְאָשֶׁם: *ייקרא ה, טו* 3. אוֹ נָבֶשׁ אֲשֶׁר תָּגַע בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנָבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנָבְלֹת בְּהַמָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנָבְלַת בְּהָבִי עְלָחִים תְּמָיּה וְבָּצִי הַעְּאָה וֹיִרְא הָרָת עִזִּים תְּמִימָה וְקַבְּר עַל חַשָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהַבִּיא קַרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה וְקַבָּה עַל חַשָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קַרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה וְקבָּר עַל חַשָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קַרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה וְקַבָּר עַל חַשָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהַבִּיא

- I שומן various scenarios with 2 pieces of meat, one שומן, the other חלב and both got eaten
  - a If: ישראל ate one, then ווי or animal or bird ate other חייב באשם תלוי
    - i But if: the reverse exempt; חייב רבי
  - b If: ישראל ate 1st בשוגג and 2nd במזיד במזיד
    - But if: the reverese- exempt; חייב רבי
  - c If: he ate both במזיד exempt
  - d And if: both were eaten מן הדין, bot if not, other would seem to deserve מן הדין, but if not, other would seem to deserve מון הדין, but if not, other would seem to deserve מון הדין
    - i Question: this cannot be according to בר, as 2nd is מן הדין, why bring חולין לעזרה just to avoid misperception?
    - ii Answer; this follows על תנאי, who allows אשם תלוי to be brought anytime as על תנאי; he brings על תנאי
- II ברייתא: if he ate ספק חלב, had awareness (of the violation not the identity of the meat) then ate more
  - a ידיעה just as ידיעה separates for חטאות, so too he brings multiple אשמות תלויין
  - b אשם תלוי, per v. 1 all שגגות are one אשם תלוי, אשם תלוי שמעון שלגות מיט בר יהודה ור' אלעזר ב"ר שמעון
    - i דיעות ספק. it was regarding this that רבי taught that ידיעות ספק create distinct די זידא
    - ii ידיעת ספק doesn't follow; the rule here is that ידיעת ספק generates separate אשמות תלויין
      - 1 Challenge (ידיעות:) must make for dinstinct אניין, else, the rule that חטאות:: אשמות תלויין fails
      - 2 Retort (נבא בר חנן): if היינעות ספק מחלקות): then if he ate כזית חלב נוה"כ יוה"כ (:::) יוה"כ and 1 after should be חייב (a) Block (אשם תלוי:): who's to say that מכפר si יוה"כ for a sin of which he isn't aware?
      - 3 Retort (version2): if מולקות מפק מחלקות if he ate זית חלב in morning, and one in afternoon-should be מיים 2
        - (a) Block: who's to say that מכפר every minute; perhaps it's only מכפר over one long period of 24 hours
        - (b) Save (בב"ח): ברייתא if he had ספק עבירה even just before end of מכפר יוה"כ, as every moment is מכפר
      - 4 Challenge (ר' אידי ב"א): if he ate and drank יוה"כ on בהעלם א' liable for 2
        - (a) But: had to be a splt-second between eating and drinking for יוה"ל to be יוה"ל should be חייב had to be מורי::) מכפר
        - (b) Answer: יוה"כ authored this ruling about רבנן (משנה authored this ruling about יוה"כ authored this ruling about רבנן
        - (c) Challenge: end of that רבי si ברייתא (implies that משיב נפש si חומץ) hiable for eating on יוה"כ
          - (i) Answer: רבי follows סיפא ,רבנן follows רבי
      - 5 Challenge (ש"פ): מעילה can be an accumulation (of ט"פ) even over several years (per v. 2); but that includes יוה"כ
        - (a) Answer1: מעילה is only מכפר is fundamentally a מעילה מעילה is fundamentally a ממונא liability
        - (b) Answer2: טיוה"ב is only מכפר if he violated כשיעור, not to "break" between half-שיעורים,
    - iii Note: same dispute took place in יוחנן, ר"ז::ר" יוחנן, רבא::ר' יוחנן, רבא::ר' יוחנן, רבא::ר' יוחנן, רבא::ר' יוחנן, רבא::ר' יוחנן, רבא::ר' יוחנן
      - 1 אשם being model for היא (יוחנן stake; אים being model for חטאת being model for חטאת supports אשם אולי: (אר"ל stake; אוליי האשמות...
      - 2 Contradiction: ":-:ר"י, and ל:-:ר"ל one עומא if there were 2 paths, one מאהור ממא and the other תוספתא יובי ממא if there were 2 paths, one יוביריים. אומא א
        - (a) If: he went on one w/o entering מקדש, then went on the other and entered ביאת מקדש (for ביאת מקדש).
        - (b) If: he went on the first, entered מור מקדש; if he then went on 2nd and entered מייב
        - (c) If: he went on the first, went in, went though הזאה וטבילה then went on 2nd and entered חייב
          - (i) דיעה even though he had no ידיעה; follows ר' ישמעאל, who requires no ידיעה בתחילה
          - (ii) כרבנן even כרבנן they made ידיעה::ספק ידיעה
            - 1. Resolution of ידיעה only in this case is ידיעה: per v. 3 (even ספק ידיעה anly in this case is בכל התורה, ידיעה: per v. 3 (even ידיעה);
            - 2. איי why doesn't he establish משנה as following רבי? (instead of רבי?)
            - 3. Answer: teaches that ר' ישמעאל also doesn't require ידיעה בתחילה
              - a. Challenge: that is already explicit in שבועות ב:ה
              - b. Answer: from there, מסורת that ר"ל (מסורת sonly has ר"ל (מסורת teaches that he has פטוקים as well
        - (d) ד"ש ב exempts in the last case; ר"ש בן יהודה reports that ר"ש בן exempted all cases
          - (i) R even in 1 st if, when he went on 2 nd, he forgot he had gone on 1 st,
            - 1. Dispute: ת"ק partial ידיעה is ר"ש; ידיעה need full ידיעה to be considered awareness